

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.2024

lauantai 6.7.2024
päiväseurat klo 13.00
Elina Vuola

Tällä paikalla piti olla puhetta pitämässä Jukka Pukkila, Maailman Terveysjärjestön eläköitynyt ohjelmajohtaja ja serkkuni. Hän menehtyi liikenneonnettomuudessa huhtikuussa. Haluan tällä puheella kunnioittaa elämäsi ja elämäntyötäsi, Jukka.

Ajoittain kuulee puhetta, että maallisen yhteiskunnan arvot ovat tunkeutuneet kirkkoon. Ajatuksena lienee, että maallinen yhteiskunta esittää yhdenvertaisuuden vaatimuksia, joita kirkkojen ja uskonnollisten yhteisöjen pitäisi alkaa huomioida ja soveltaa. Taustalla on ajatus, että tämä on kirkolle vierasta eikä sille ole uskonnollisia tai teologisia perusteita.

Yksi tapa ajatella tätä toisin on pohtia sitä juutalais-kristillisen perinteen ihmiskäsitystä, jonka mukaan Jumala on luonut ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvallisuuden yksi tulkinta on, että olemme yhdenvertaisia luodussa erilaisuudessamme. Se on nimenomaan kristillinen ihmiskäsitys, joka samanaikaisesti huomioi keskinäiset eromme ja syvän samanlaisuutemme. Ajatus on syvällisempi ja radikaalimpi kuin mikään sekulaari ideologia: kaikkien ihmisten yhdenvertaisuus nousee siitä, että meidät on luotu itsensä Jumalan kuviksi.

Kristinuskon historiassa erilaiset ihmisryhmät ovatkin vedonneet tähän vaatiessaan yhdenvertaista kohtelua tai vastustaessaan suoranaista sortoa. Monien ihmisoikeusliikkeiden merkittävä juonne – jota ei aina tunnisteta – on ollut tähän kristilliseen ihmiskäsitykseen pohjautuva oman arvokkuuden puolustaminen ja erilaisuuden perusteella tapahtuvan alistamisen vastustaminen.

Näin oli orjuuden vastaisessa liikkeessä ja Yhdysvaltain kansalaisyhteiskunnassa sekä Etelä-Afrikan apartheidin vastaisessa toiminnassa. Siellä koko järjestelmä perustui kristinuskolla perustellulle ideologialle, jonka mukaan Jumalan luoma erilaisuus tarkoittaa arvojärjestystä ja erilaisia tehtäviä. Eri puolilla maailmaa naisten oikeuksia ajaneissa liikkeissä on niin ikään ollut sama syvä uskonnollinen juonne.

Monenlaista alistamista on perusteltu Jumalan tahdolla ja ihmisten välisillä eroilla. Tämä ihmiskuvaan ja jumalakuvaan liittyvä jännite on jakanut ja jakaa edelleenkin kristillisiä kirkkoja sisältäpäin. Se ei tule niiden ulkopuolelta. Kristinuskon historia tarjoaa lukuisia esimerkkejä siitä, kuinka ollaan perusteltu sekä kaikkien yhtäläistä ihmisarvoa – juuri Jumalan kuvana olemisen perusteella – että oikeutettu Jumalan tahdolla eriarvoisuutta ja suoranaista väkivaltaa.

Se, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, kertoo jotain olennaista sekä Jumalasta että ihmisestä. Moninainen ihmisyytemme kertoo siitä, kuka tai mikä Jumala on ja heijastaa sitä. Ei kuitenkaan kirjaimellisesti: vanhus tai vauva Jumalan kuvana ei tarkoita, että Jumala on vanhus tai vauva. Mies Jumalan kuvana ei tarkoita, että Jumala on mies. Nainen Jumalan kuvana ei tarkoita, että Jumala on nainen. Ihonvärittään musta ihminen Jumalan kuvana ei tarkoita, että Jumala on musta.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Silti kaikkien meidän erityinen kokemus ihmisenä olemisesta on jollakin tavalla jumalallista. Ihmiskunta ja kristilliset kirkot ovat syyllistyneet Jumalan rajaamiseen liian kapeaan ihmisenkaltaisuuteen, kun ne ovat yrittäneet sanoa Hänestä jotakin. Tämä kapeuttaminen on johtanut monien ihmisryhmien ulossulkemiseen aivan keskeisestä kristillisestä ihmiskäsityksestä.

Kun katsomme peiliin, näemme Jumalan kuvan – jotain pyhää, ainutlaatuista, meitä ihmisinä perustavalla tavalla määrittävää. Kun katsomme toista ihmistä – iästä, ihonväristä tai sukupuolesta riippumatta – näemme Jumalan kuvan. Juuri toisen, erilaisen kuin itse, näkeminen Jumalan kuvana ohjaa meitä laajentamaan ja syventämään käsitystämme niin Jumalasta kuin ihmislajin moninaisuudesta. Jumalan kuvana olemisen vuoksi erilaisuuden ei pitäisi johtaa eriarvoisuuteen, vaan päinvastoin.

Uskoakseni moninaisuuden ja yhdenvertaisuuden suuremmalla huomioon ottamisella nykykörttiläisyydessä on sekä tämä vankka teologinen perusta että juuret herännäisyyden omassa eetoksessa. Körttiläisyyden syvä hengellinen ydin on sen hyväksymisessä, että kukaan ihminen ei voi asettua Jumalan asemaan eikä toisen ihmisen ja Jumalan väliin.

Körttiläisyyden nöyryyden ja ihmisen pienuuden korostus on aikojen saatossa voinut johtaa vääristyneisiinkin ajatustapoihin ja ihmiskäsitykseen. Pohjimmiltaan se lienee kuitenkin sen myöntämistä, ettemme voi tietää Jumalan tahtoa tai vielä vähemmän asettua Hänen asemaansa arvioidessamme toisia ihmisiä. Jumala ei luonut meitä jumaliksi vaan ihmisiksi.